

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1304/06
21.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner-Ličenoski, Ljubice Milutinović, Sonje Brkić i Slađane Nakić-Momirović, članova veća, u parnici tužioca AA, BB i VV, koje zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, koju zastupa zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac i GG, koga zastupa BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene Republike Srbije, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu Gž. br. 350/05 od 03.03.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 21.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene Republike Srbije, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pirotu Gž. br. 350/05 od 03.03.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Pirotu P. br. 992/01 od 02.03.2005. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev i obavezan tuženi GG da tužiocima na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog smrti sina i brata, pokojnog PP isplati iznos od 300.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe 03.06.2005. godine do isplate i da im na ime troškova sahrane i davanja podušja za pokojnog PP isplati iznos od 35.497,50 dinara sa zakonskom kamatom od 30.04.2003. godine do isplate i na ime troškova podizanja nadgrobnog spomenika iznos od 5.000,00 dinara sa zakonskom kamatom od 30.04.2003. godine do isplate, kao i da im na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 130.000,00 dinara. Stavom drugim izreke je tužbeni zahtev preko dosuđenih iznosa odbijen. Stavom trećim izreke odbijen je tužbeni zahtev da se tužena Republika Srbija obaveže da solidarno sa tuženim GG tužiocima isplati naknadu nematerijalne i materijalne štete.

Presudom Okružnog suda u Pirotu Gž. br. 350/05 od 03.03.2006. godine delimično je usvojena žalba tužilaca i tuženog i preinačena prvostepena presuda u stavu prvom i trećem izreke tako što je obavezana tužena Republika Srbija da solidarno sa tuženim GG isplate iznose navedene u stavu prvom izreke prvostepene presude na ime naknade materijalne i nematerijalne štete i troškova parničnog postupka. Stavom drugim žalba tužilaca koja se odnosi na stav drugi pobijane presude, kojim je kao neosnovan odbijen zahtev tužilaca za veće potraživanje od dosuđenog je odbijena i u tom delu potvrđena prvostepena presuda.

Protiv presude Okružnog suda u Pirotu Gž. br. 350/05 od 03.03.2006. godine tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu, u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tužene Republike Srbije nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tuženi GG je za vreme dok je bio pripadnik rezervnog sastava Ministarstva unutrašnjih poslova, SUP-a __, službenim pištoljem TT M,57 u vremenu dok nije bio na radu, iz nehata lišio života sada pokojnog PP, za šta je osuđen za krivično delo iz nehata iz člana 49. KZ RS na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine. Oštećeni, sada pokojni PP doprineo je nastanku štete sa 50%, jer mu je kritičnom prilikom dat pištolj na njegovo traženje, te je on, suprotno opštim pravilima o bezbednosti u rukovanju vatrenim oružjem ubacio metak u cev i pištolj sa prstom na obaraču okrenuo prema tuženom GG. Tužioci, AA i BB, roditelji pokojnog PP i njegov brat VV trpeli su duševne bolove zbog smrti bliskog lica. Pretrpeli su materijalnu štetu u visini troškova sahrane i davanja podušja u iznosu od 35.497,50 dinara, te troškove podizanja nadgrobnog spomenka u iznosu od 5.000,00 dinara.

Pravilan je zaključak da je tužbeni zahtev osnovan i da su tuženi Republika Srbija i GG dužni da tužiocima solidarno naknade materijalnu i nematerijalnu štetu zbog smrti bliskog lica.

Neosnovani su revizijski navodi da tužena nije odgovorna za štetu, koju su zbog smrti bliskog lica pretrpeli tužioci, jer za štetu koju je trećem licu prouzrokovao pripadnik policije, upotrebom službenog pištolja van rada, odgovara Republika Srbija kao imalac takve stvari, a na osnovu člana 173. Zakona o obligacionim odnosima, prema kome šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom delatnošću smatra se da potiče od te stvari, odnosno delatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete.

Pravilan je zaključak da je tuženi GG u vreme kritičnog događaja bio pripadnik rezervnog sastava MUP-a, pa je odnos između tužene i tuženog GG odnos između imaoca opasne stvari i lica koje je u njegovoj službi u smislu člana 170. Zakona o obligacionim odnosima.

Osnov odgovornosti imaoca opasne stvari sastoji se u tome što ima neposrednu korist od te stvari, pa se on po tome razlikuje od ovlašćenog držaoca, koji po nekom osnovu stvar drži i tom prilikom opasnu stvar koristi za svoj račun, dok lice u službi imaoca stvari stvar drži po osnovu radnog ili drugog pravnog osnova, upotrebljava i čuva u interesu imaoca, što u stvari znači da neposrednu korist od same opasne stvari ima njen imalac. Stoga je pravilan zaključak da su tužena Republika Srbija i tuženi GG solidarno odgovorni za nematerijalnu i materijalnu štetu koju su pretrpeli tužioci zbog smrti bliskog lica, s tim što tužena odgovara kao imalac opasne stvari, a tuženi po osnovu krivice, s obzirom da je štetu prouzrokovao neovlašćenom upotrebom službenog pištolja van rada.

Pravilnom primenom odredbe člana 177. stav 3. Zakona o obligacionim odnosima, nižestepeni sudovi su zaključili da je kritičnom prilikom oštećenik svojim radnjama doprineo nastanku štete sa 50%, pa tužioci imaju pravo na srazmerno smanjenu naknadu.

Pravilnom primenom odredbi iz člana 200. i 201. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima odmerena je visina naknade nematerijalne štete, ceneći intenzitet i trajanje duševnih bolova zbog smrti bliskog lica.

Pravilnom primenom materijalnog prava iz člana 193. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima obavezani su tuženi da solidarno tužiocima naknade štetu u utvrđenoj visini troškova sahrane i davanja požušja, te podizanja nadgrobnog spomenika.

Pravilna je i odluka o kamati, u smislu člana 277. Zakona o obligacionim odnosima.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st